

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että vähintään 300 markan ja enintään 15 000 markan suuruiset lahjoitukset kehitysyhteistyöhön taikka humanitaariseen avustustoimintaan kotimaassa tai ulkomailla tulisivat valtionverotuksessa vähennyskelpoisiksi. Valtiolla näihin tarkoituksiin tehty lahjoitukset ehdotetaan vähennyskelpoisiksi lahjoituksen määrästä riippumatta veroilmoituksen liitetyn asianmukaisen tosittien perusteella. Kulttuuriperinteen säilyttämiseksi tehty vähin-

tään 5 000 markan määräiset rahalahjoitukset ehdotetaan myös säädettaviksi valtionverotuksessa vähennyskelpoisiksi.

Asetuksella annettaisiin tarkemmat määräykset lahjoitusten vähentämisessä noudatettavasta menettelystä.

Laki on tarkoitus saattaa voimaan heti, kun eduskunta on sen hyväksynyt. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Tulo- ja varallisuusverolain 33 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaan verovelvollinen saa valtionverotuksessa vähentää vähintään 5 000 markan ja enintään 150 000 markan määräiset lahjoitukset yleishyödylliseen tarkoitukseen, sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Vähennyskelpoisten lahjoitusten markkamääräisiä rajoja on tarkistettu vuonna 1981 tehdyllä lainmuutoksella (432/81), jolloin vähennettävän lahjoituksen vähimmäismäärä nostettiin 3 000 markasta 5 000 markkaan ja enimmäismäärä 100 000 markasta 150 000 markkaan.

Tarkemmat säännökset lahjoitusten vähentämisessä noudatettavasta menettelystä sekä siitä, mihin yleishyödyllisiin kohteisiin annetut lahjoitukset katsotaan vähennyskelpoisiksi, sisältyvät tulo- ja varallisuusverasetuksen 2 ja 2 a §:ään. Asetuksen mukaan verovelvollinen voi vähentää sellaisen lahjoituksen, jonka hän veroilmoitukseen liittämällänsä asianmukaisella todistuksella

näyttää antaneensa valtiolle maanpuolustusta edistävään tarkoitukseen. Lisäksi valtiovarainministeriö voi yhteisön, laitoksen tai säätiön hakeuksesta päättää, että lahjoitukset, jotka määrätynä aikana niille annetaan sodasta kärsimään joutuneiden avustamiseksi, lahjoittaja saa joko osaksi tai kokonaan ja muutoin päätöksessä mainituin ehdoin vähentää tuloistaan.

Kolmantena ryhmänä valtionverotuksessa vähennyskelpoisten lahjoitusten joukossa ovat tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen annettut lahjoitukset valtiolle, yliopistolle, korkeakoululle tai sellaiselle valtiovarainministeriön nimeämälle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai taiteen tukeminen. Vähennysoikeus koskee vain tulo- ja varallisuusverolain 4 §:ssä tarkoitettuja yhteisöjä. Edellä mainittuun tarkoitukseen annetun yksittäisen lahjoituksen vähennyskelpoisuudesta päättää verohallitus.

Vähennyskelpoisia verotuksessa ovat elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/68) 8 §:n

5 kohdan nojalla myös tavanomaiset mainoslahjat. Jos yhteys liikkeen toimialaan on olemassa, voivat mainoslahjoina tulla vähennetyiksi myös lahjoitukset yleishyödyllisiin tarkoituksiin. Oikeus- ja verotuskäytännössä on tällaisen lahjoituksen enimmäismääränä pidetty kuitenkin yhden lahjoituksen saajan osalta tulo- ja varallisuusverolain 33 §:n 1 momentin 6 kohdassa mainittua yleishyödylliseen tarkoitukseen tehdyn lahjoituksen vähimmäismäärää.

Yleishyödylliseen tarkoitukseen tehtyjen lahjoitusten vähennyskelpoisuudella verotuksessa on tähän asti pyritty tukemaan kotimaista avustusta kulttuuritoimintaa. Verovähennys on koettu tarkoituksenmukaiseksi tavaksi saada lisätukea erityisesti vapaaehtoiselle tieteen ja taiteen parissa tehtävälle kulttuurityölle. Valtaosa lahjoituksista, vuosittain noin 80 prosenttia, annetaan tieteen ja taiteen tukemiseen. Sitä vastoin maanpuolustusta edistävään tarkoitukseen ja sodasta kärsimään joutuneiden avustamiseksi annetut lahjoitukset, joiden vähennyskelpoisuus on peräisin viime sotien ajalta, ovat vuosi vuodelta vähentyneet.

2. Ehdotetut muutokset ja niiden syyt

Lahjoitusten verovähennysoikeuden laajentamista koskemaan erityisesti humanitaarista toimintaa ja kehitysyhteistyötä on viime vuosina esitetty useassa eri yhteydessä. Viimeksi kehitysyhteistyöhön annettujen lahjoitusten säätämistä verotuksessa vähennyskelpoisiksi on ehdottanut Kansalaisjärjestöjen Kehitysyhteistyöneuvottelukunta, joka on jättänyt asiasta aloitteen valtioneuvostolle helmikuussa 1983. Aloitetaan järjestöt ovat perustelleet erityisesti sillä, että Yhdistyneiden Kansakuntien asettamaa tavoitetta valtion tulo- ja menoarvion kautta annettavan kehitysavun nostamiseksi 0,7 prosenttiin bruttokansantuotteesta ei ole saavutettu. Verotuksellista tukea pelkästään kotimaiselle kulttuuri- ja avustustoiminnalle ei ole nykyisen kansainvälisyyttä korostavan ajattelutavan yleistettyä pidettävä muutoinkaan yhtä perusteltuna kuin aikaisemmin. Myös niin sanotun prosenttiliikkeen synty ja voimistuminen on osaltaan vaikuttanut pyrkiä myksiin lisätä verotuksellista tukea humanitaariselle avustustoiminnalle.

Esityksessä ehdotetaan, että kehitysyhteistyöhön annetut lahjoitukset tulisivat valtionverotuksessa vähennyskelpoisiksi. Vähennysoikeus

koskisi myös muuta humanitaarista toimintaa sekä kotimaassa että ulkomailla. Kotimaisella humanitaarisella toiminnalla tarkoitettaisiin ihmisystävällistä ja hyväntekeväisyystoimintaa, kuten vammaisjärjestöjen ja sotaveteraanijärjestöjen välityksellä tapahtuvaa avustustoimintaa.

Suomen valtiolle kehitysyhteistyöhön tai humanitaariseen avustustoimintaan tehdyt lahjoitukset ehdotetaan vähennyskelpoisiksi lahjoituksen määrästä riippumatta.

Nyt voimassa oleviin säännöksiin sisältyvä mahdollisuus tehdä vähennyskelpoinen lahjoitus maanpuolustusta edistävään tarkoitukseen rinnastettaisiin ehdotuksen mukaan valtiolle tehtyihin lahjoituksiin, joita vähennyskelpoisuuden vähimmäis- ja enimmäisrajat eivät koskisi.

Yhteisöjen kautta kehitysyhteistyöhön ja humanitaariseen avustustoimintaan annetut varat olisivat vähennyskelpoisia määrältään rajoitettuihin, mikä on jo valvontasyistä perusteltua. Kun lahjoitusten vähentämismenettelyä pyritään tämän esityksen yhteydessä myös yksinkertaistamaan, on verotustyön samanaikaisen monimutkaistumisen estämiseksi tarpeen rajoittaa vähennysoikeutta. Sitä puoltavat myös lahjoitusten vähennysoikeudelle nykyisin asetetut enimmäis- ja vähimmäismäärät ja valtiontaloudelliset syyt. Tarkoitus on myös säilyttää voimassa olevaan asetukseen sisältyvä menettely, jonka mukaan viranomaisen vahvistaa lahjoitusten saajayhteisön hakemuksesta, voidaanko sille tehdyt lahjoitukset vähentää antajan tuloista verotuksessa. Oikeus vähennyskelpoisten lahjoitusten vastaanottamiseen voitaisiin näin rajoittaa keskeisiin kehitysyhteistyötä ja humanitaarista toimintaa harjoittaviin yhteisöihin.

Tiedettä ja taidetta edistäviin tarkoituksiin tehtyjen lahjoitusten vähentämisoikeus on tarkoitettu säilyttää ennallaan. Menettelyyn liittyviä yksityiskohtia ehdotetaan kuitenkin eräin osin muutettaviksi.

Tieteen ja taiteen välimaastoon jää kulttuuri-alueita, joihin kohdistuvia lahjoituksia ei nykyisten säännösten nojalla voida pitää verotuksessa vähennyskelpoisina. Viime aikoina on erityisen kiinnostuksen kohteeksi muodostunut kulttuurihistoriallisten tai maisemallisesti arvokkaiden kohteiden suojelu sekä muun suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttäminen. Toimintaa tukevat esimerkiksi Suomen kulttuuriperinnön säätiö ja Työväen perinne -niminen rekisteröity yhdistys. Suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämiseksi tehdyt lahjoitukset ehdotetaan säädettäväksi eräin

edellytyksin valtionverotuksessa vähennyskelpoiksi.

Verotusta monimutkaistavien arvostusongelmien välttämiseksi ehdotetaan, että vain rahalahjoitukset olisivat tulosta vähennyskelpoisia. Vähennyskelpoisen määrän vähimmäis- ja enimmäisrajat koskisivat samalle lahjoituksensaajalle verovuoden aikana tehtyjen lahjoitusten yhteismäärää, kuten nykyisinkin.

Lahjoitusten vähennyskelpoisuutta verotuksessa koskevan lain ja asetuksen muodostamaa kokonaisuutta ehdotetaan muutettavaksi siten, että osa nyt tulo- ja varallisuusveroasetukseen sisällystävistä säännöksistä siirrettäisiin tulo- ja varallisuusverolakiin. Nykyinen säännöstö on muodostunut aluksi sodan aikaisia tarpeita palvelleista säännöksistä vain asetusta muuttamalla ja budjettitalouden näkökohtia palvellen. Koska verotuksessa käsiteltävien erien vähennyskelpoisuus on kuitenkin eräs verotuspäätökseen vaikuttavista keskeisimmistä seikoista, on aiheellista, että siitä lahjoitustenkin osalta säädetään nykyistä laajemmin laissa.

3. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Lahjoitusten vähennyskelpoisuuden laajentaminen lisää todennäköisesti kansalaisten ja yhteis-

söjen lahjoitushalukkuutta. Tiedettä ja taidetta edistävään tarkoitukseen tehdyn lahjoituksen perusteella myönnettiin vuonna 1983 vähennyskoikeus 1 112 lahjoitusta koskevana. Vähennyskelpoisten lahjoitusten yhteismäärä samana vuonna oli noin 26 miljoonaa markkaa. Yhteisöjä, jotka lahjoituksensaajina ottivat vastaan vähennyskelpoisia lahjoituksia oli 136 kappaletta.

Kulttuuriperinteen säilyttämiseksi tehtävät lahjoitukset eivät todennäköisesti olennaisesti lisää vähennyskelpoisia lahjoituksia. Sen sijaan kehitysyhteistyöhön tehtävien lahjoitusten määriä on vaikea etukäteen arvioida. Asetetun kehitysaputavoitteen kannalta vain valtiolle tehty lahjoitukset voidaan ottaa tulo- ja menoarvioon vaikuttavina huomioon. Muiden kehitysapuun annettujen lahjoitusten määrä riippuu todennäköisesti niiden vastaanottajayhteisöjen määrästä, joille myönnetään oikeus vastaanottaa osittain tai kokonaan vähennyskelpoisia lahjoituksia. Vähennyskelpoisten määrien seuranta on järjestettävissä, ja vähennettävien määriä voidaan ehtoja asettamalla tai vastaanottajayhteisöjen lukumäärää supistamalla tai laajentamalla tarvittaessa säädellä.

Hakemus- ja nimeämismenettely sekä seurantarjestelmä saattavat vaatia lisähenkilöstön palkkaamista.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

33 §:n 1 momentti. Tulo- ja varallisuusverolain 33 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaan verovelvollinen saa valtionverotuksessa vähentää vähintään 5 000 markan ja enintään 150 000 markan suuruiset lahjoitukset yleishyödylliseen tarkoitukseen sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Tulo- ja varallisuusveroasetuksen 2 § rajoittaa laissa mainittua lahjoituksen vähentämis oikeutta usealla tavalla. Lahjoitustarkoituksina mainitaan asetuksessa maanpuolustusta edistävä tarkoitus, sodasta kärsimään joutuneiden auttaminen sekä tieteen ja taiteen tukeminen. Muihin tarkoituksiin tehtyjä lahjoituksia ei asetuksessa

mainita. Vähentämiseen oikeutettujen verovelvollisten piiriä on asetuksessa rajoitettu tieteen ja taiteen tukemisen osalta siten, että vähentämis oikeus on vain tulo- ja varallisuusverolain 4 §:ssä mainituilla yhteisöillä. Asetuksessa annetaan lisäksi valtiovarainministeriölle mahdollisuus hyväksyä lahjoitus vähennyskelpoiseksi vain osittain. Vähennyskelpoisten lahjoitusten vastaanottajayhteisöjä koskevat säännökset ovat kaikilta osin tulo- ja varallisuusveroasetuksessa. Lisäksi asetus sisältää tavanomaiset menettelyä koskevat ohjeet.

Lahjoitusten vähentämisoikeuden laajuuden määrittämiseksi nykyistä tarkemmin tulo- ja varallisuusverolaissa ehdotetaan, että siinä mai-

nittaisiin lahjoitustarkoitus, vastaanottajayhteisöt, vähentämiseen oikeutetut verovelvolliset ja se, onko viranomaisilla mahdollisuus hyväksyä vähennettäväksi vain osa lahjoitusmäärästä sekä vähennyskelpoisen lahjoituksen vähimmäis- ja enimmäismäärät. Muutos ehdotetaan toteutettavaksi säätämällä tulo- ja varallisuusverolakiin uusi 33 a § ja kumoamalla nyt voimassa oleva tulo- ja varallisuusverolain 33 §:n 1 momentin 6 kohta. Uuteen pykälään sisältyisivät myös säännökset kehitysyhteistyöhön, humanitaariseen avustustoimintaan ja suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämiseksi tehtyjen lahjoitusten vähentämisoikeudesta. Tarkempia säännöksiä vähentämismenettelystä muulta osin annettaisiin edelleen asetuksessa.

33 a §:n 1 momentti. Säännösehdotuksen mukaan Suomen valtiolle tehtyt rahalahjoitukset olisivat verovelvollisen tuloista vähennettävissä, jos lahjoitukset tehdään maanpuolustusta edistävään tarkoitukseen, kehitysyhteistyöhön tai humanitaariseen avustustoimintaan kotimaassa tai ulkomailla. Tulo- ja varallisuusveroasetuksessa asetettaisiin vähentämisen edellytykseksi se, että verovelvollinen liittyy veroilmoitukseensa asianmukaisen tositteen lahjoituksen tekemisestä. (Asetusluonnos on tämän esityksen liitteenä.) Käytännössä lahjoitukset kehitysapuun tai humanitaariseen toimintaan tehtäisiin valtion postisiirtotilin kautta. Lahjoitustarkoitus tulisi osoitetuksi sillä, että tositteessa on kysymyksessä olevaa tarkoitusta varten avatun postisiirtotilin numero.

Lahjoituksen vähentämisoikeudelle ei ehdoteta säädettäväksi vähimmäis- tai enimmäismääriä. Vähennysoikeus olisi kaikilla verovelvollisilla.

33 a §:n 2 momentti. Yhdistyksille, laitoksille tai säätiöille tehtyt lahjoitukset kehitysyhteistyöhön tai humanitaariseen avustustoimintaan ehdotetaan säädettäväksi vähennyskelpoisiksi vähintään 300 markan tai enintään 15 000 markan määräisinä rahalahjoituksina. Vähimmäisraja on tarpeen verotuksen monimutkaistamisen estämiseksi. Ylärajaa puoltavat valtiontaloudelliset syyt. Valtiovarainministeriö, joka nimeää asetuksessa mainitulla tavalla vähennyskelpoisten lahjoitusten saajayhteisöt, voisi hyväksyä lahjoituksen vain osittain vähennyskelpoiseksi ja asettaa vähennyskelpoisuudelle muitakin ehtoja. Viimeksi mainittu asetussäännös olisi tarpeen esimerkiksi lahjoitusvarojen tilityksen valvomiseksi.

Sodassa kärsimään joutuneiden avustaminen, joka voimassa olevan lainsäädännön mukaan on eräs vähennyskelpoisista lahjoituskohteista, ta-

pahtuu järjestöjen kautta. Se tulisi puheena olevan kohdan soveltamisalaan osana humanitaarista avustustoimintaa. Vähennyskelpoisen lahjoituksen vähimmäismäärä alenisi ehdotuksen mukaan 5 000 markasta 1 000 markkaan. Enimmäismäärää, joka voimassa olevassa laissa on 150 000 markkaa, ei ehdoteta muutettavaksi.

Vastaanottajayhteisöjen rajaaminen vain suuriin ja edustaviin on välttämätöntä väärinkäytösten estämiseksi ja hallinnon toimivuuden takaamiseksi. Sen vuoksi asetuksessa on lahjoituksen vähennyskelpoisuuden edellytykseksi asetettu, että vastaanottajayhteisö tekee hakeuksen valtiovarainministeriölle tullakseen hyväksytyksi saajayhteisöksi. Päätös voidaan antaa useaksi vuodeksi. Tässäkin tapauksessa verovelvollisen on osoitettava lahjoitus tehdyksi veroilmoitukseen liitettävällä asianmukaisella todistuksella. Vähennysoikeus koskisi kaikkia verovelvollisia.

33 a §:n 3 momentti. Säännösehdotuksen mukaan suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämiseksi tehtyt rahalahjoitukset olisivat vähennyskelpoisia tulo- ja varallisuusverolain 4 §:ssä mainituille yhteisöille. Toiminnan luonne ja laajuus huomioon ottaen kyseisten lahjoitusten vähimmäismääräksi ehdotetaan 5 000 markkaa. Enimmäismäärää kyseisille lahjoituksille ei ehdoteta. Lahjoituksensaajina voisivat ehdotuksen mukaan olla esimerkiksi Suomen kulttuuriperinnön säätiö ja Työväen perinne r.y. Verohallitus nimeäisi lahjoitusten verovapauslautakuntaa kuultuaan saajayhteisöt.

Tarkemmat säännökset lahjoitusten vähentämisestä olisivat soveltuvin osin samat kuin tieteen ja taiteen tukemiseksi tehtyjen lahjoitustenkin osalta.

Säännös koskee myös lahjoituksia tieteen ja taiteen tukemiseen. Vähimmäis- ja enimmäismääriä ei tältä osin ehdoteta nykyisistä 5 000 ja 150 000 markasta muutettaviksi. Vähennysoikeus voidaan myöntää vain tulo- ja varallisuusverolain 4 §:ssä mainituille yhteisöille, kuten nykyisinkin. Säännökseen on voimassa olevasta laista poiketen lisätty määreet siitä, että lahjoituksen saajan on oltava suomalainen. Lisäys on tarpeen, koska kehitysapuun ja humanitaariseen toimintaan tehty lahjoitukset voidaan suunnata myös ulkomaille.

Asetuksessa on tähänkin saakka ollut säännöksiä tieteen ja taiteen tukemiseksi tehtyjen lahjoitusten vähentämiseksi lahjoittajayhteisöjen tulosta. Verohallitus nimeäisi tiedettä tai taidetta kuten kulttuuriperinteen säilyttämistäkin tukevat

yhdistykset, laitokset ja säätiöt hankittuaan lausunnon lahjoitusten verovapauslautakunnalta. Nimeämispäätös voitaisiin muuttuneiden olosuhdeiden vuoksi peruuttaa, kuten tiedettä ja taidetta edistävien lahjoitusten osalta nykyisinkin.

Lahjoittaja osoittaa lahjoituksen tehdyksi lahjoituksensaajan antamalla todistuksella, joka liitetään veroilmoitukseen.

2. Voimaantulo ja soveltaminen

Laki on tarkoitus saattaa voimaan heti kun eduskunta on sen hyväksynyt. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa valtionverotuksessa, ja se koskisi verovuonna 1986 ja sen jälkeen tehtyjä lahjoituksia.

Yhdistykset, laitokset ja säätiöt, jotka valtiovarainministeriö on voimassa olevien säännösten

mukaan nimennyt tieteen ja taiteen tukemiseksi tehtyjen lahjoitusten saajayhteisöiksi, katsottaisiin nimeämispäätöksessä mainitun ajan, päätöksessä sanotuin edellytyksin esityksessä ehdotetun lain mukaan nimetyiksi.

3. Säättämisjärjestys

Ehdotus ei nykyisiin säännöksiin verrattuna laajenna valtuutta antaa asetuksella lahjoitusten vähentämisoikeutta koskevia säännöksiä. Koska ehdotuksella ei ole verotusta kiristävää vaikutusta, se olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:n mukaisessa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 33 §:n 1 momentin 6 kohta, sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (432/81), sekä *lisätään* lakiin uusi 33 a § seuraavasti:

33 a §

Verovelvollinen saa vähentää valtionverotuksessa tulostaan rahalahjoituksen, joka on tehty Suomen valtiolle käytettäväksi Suomen maanpuolustusta edistävään tarkoitukseen, kehitysyhteistyöhön tai humanitaariseen avustustoimintaan kotimaassa tai ulkomailla.

Verovelvollinen saa siten kuin asetuksella säädetään osittain tai kokonaan vähentää valtionverotuksessa tulostaan valtiovarainministeriön nimeämälle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle tehdyn

1) vähintään 300 markan ja enintään 15 000 markan määräisen rahalahjoituksen, joka on tarkoitettu käytettäväksi kehitysyhteistyöhön tai 1 momentissa mainittuun avustustoimintaan, sekä

2) vähintään 1 000 markan ja enintään 150 000 markan määräisen rahalahjoituksen, jo-

ka on tarkoitettu käytettäväksi sodasta kärsimään joutuneiden avustamiseen.

Edellä 4 §:ssä tarkoitettu yhteisö saa siten, kuin asetuksella säädetään, vähentää valtionverotuksessa tulostaan

1) vähintään 5 000 markan määräisen rahalahjoituksen, joka on tehty suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopistolle tai korkeakoululle taikka verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttäminen, sekä

2) vähintään 5 000 markan ja enintään 150 000 markan määräisen rahalahjoituksen, joka on tehty tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopis-

tolle tai korkeakoululle tai verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteiden tai taiteiden tukeminen.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 1986. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran
vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.

Yhdistys, laitos tai säätiö, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteiden tai taiteiden tukeminen ja jonka valtiovarainministeriö ennen tämän lain voimaan tuloa on nimennyt oikeutetuksi vastaanottamaan vähennyskelpoisia lahjoituksia, on oikeutettu nimeämispäätöksessä mainitun ajan ja siinä mainituin edellytyksin vastaanottamaan tällaisia lahjoituksia.

Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 1986

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Pekka Vennamo*

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 33 §:n 1 momentin 6 kohta, sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (432/81), sekä *lisätään* lakiin uusi 33 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

6) vähintään 5 000 markan ja enintään 150 000 markan suuruiset lahjoitukset yleishyödylliseen tarkoitukseen, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, sekä

(kumotaan)

33 a §

Verovelvollinen saa vähentää valtionverotuksessa tulostaan rahalahjoituksen, joka on tehty Suomen valtiolle käytettäväksi Suomen maanpuolustusta edistävään tarkoitukseen, kehitysyhteistyöhön tai humanitaariseen avustustoimintaan kotimaassa tai ulkomailla.

Verovelvollinen saa siten kuin asetuksella säädetään osittain tai kokonaan vähentää valtionverotuksessa tulostaan valtiovarainministeriön nimeämälle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle tehdyn

1) vähintään 300 markan ja enintään 15 000 markan määräisen rahalahjoituksen, joka on tarkoitettu käytettäväksi kehitysyhteistyöhön tai 1 momentissa mainittuun avustustoimintaan, sekä

2) vähintään 1 000 markan ja enintään 150 000 markan määräisen rahalahjoituksen, joka on tarkoitettu käytettäväksi sodasta kärsimään joutuneiden avustamiseen.

Edellä 4 §:ssä tarkoitettu yhteisö saa siten, kuin asetuksella säädetään vähentää valtionverotuksessa tulostaan

1) vähintään 5 000 markan määräisen rahalahjoituksen, joka on tehty suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopistolle tai korkeakoululle taikka verohallituksen nimeämäl-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

le suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttäminen, sekä

2) vähintään 5 000 markan ja enintään 150 000 markan määräisen rahalahjoituksen, joka on ehty tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopistolle tai korkeakoululle tai verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai taiteen tukeminen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.

Yhdistys, laitos tai säätiö, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai taiteen tukeminen ja jonka valtiovarainministeriö ennen tämän lain voimaantuloa on nimennyt oikeutetuksi vastaanottamaan vähennyskelpoisia lahjoituksia, on oikeutettu nimeämis päätöksessä mainitun ajan ja siinä mainituin edellytyksin vastaanottamaan tällaisia lahjoituksia.

Asetus

tulo- ja varallisuusveroasetuksen muuttamisesta

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä *muutetaan* 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusveroasetuksen (1056/74) 2 ja 2 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 2 § osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1981 annetulla asetuksella (1052/81) ja 2 a § viimeksi mainitussa asetuksessa, näin kuuluviksi:

2 §

Verovelvollinen voi vähentää tulostaan lahjoituksen, jos verovelvollisen veroilmoitukseen liitettyä asianmukaisella todistuksella osoitetaan, että lahjoitus on tehty verovuonna tulo- ja varallisuusverolain 33 a §:n 1 ja 2 momentissa mainittuihin tarkoituksiin.

Valtiovarainministeriö voi tulo- ja varallisuusverolain 33 a §:n 2 momentissa tarkoitetun lahjoituksen saajan hakemuksesta päättää, että sille määrättyinä aikana tehdyt lahjoitukset voidaan päätöksessä mainituin ehdoin vähentää lahjoittajan tulosta.

Tulo- ja varallisuusverolain 33 a §:n 3 momentissa tarkoitetut lahjoitukset voidaan vähentää yhteisön tulosta, jos yhteisön veroilmoitukseen liitettyä lahjoituksensaajan antamalla todistuksella osoitetaan lahjoitus tehdyksi.

Verohallitus nimeää kerrallaan enintään viideksi vuodeksi tulo- ja varallisuusverolain 33 a §:n 3 momentissa tarkoitetut tiedettä, taidetta tai kulttuuriperinteen säilyttämistä tukevat yhdistykset, laitokset tai säätiöt. Ennen nimeä-

mistä verohallituksen on hankittava lausunto valtiovarainministeriön asettamalta lautakunnalta (lahjoitusten verovapauslautakunta), jonka jäseninä ovat valtiovarainministeriön virkamies puheenjohtajana, kaksi opetusministeriön virkamiestä sekä yksi Suomen Akatemian ja yksi taiteen keskustoimikunnan valitsema henkilö.

2 a §

Verohallituksen on lahjoitusten verovapauslautakuntaa kuultuaan peruutettava edellä 2 §:n 4 momentissa tarkoitettu yhteisön nimeämispäätös, jos havaitaan, että yhteisön varsinaisena tehtävänä ei enää ole tieteen tai taiteen tukeminen tai kulttuuriperinteen säilyttäminen, taikka jos yhteisö ei muutoin täytä sille nimeämispäätöksessä asetettuja ehtoja. Ennen nimeämispäätöksen peruuttamista yhteisölle on varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

Tämä asetus tulee voimaan päivänä
kuuta 1986. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran
verovuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.

